

ACTUALITZACIÓ DELS ACTIUS FINANCERS

Article nº 5 – 2023

15.02.2023

COMPTABLE

Albert Mallo

Economista

Departament Comptable

albert@mallolassessors.com

A partir del mes de gener, un cop presentats els impostos relatius al quart trimestre, les societats mercantils comencen a realitzar els pertinents assentaments comptables per poder fer el tancament de l'exercici i obtenir el millor compte d'explotació possible. La publicació d'aquesta setmana consisteix a explicar-vos la importància de l'actualització dels actius financers. En especial aquells actius que exigeixen d'una actualització del valor raonable i que, per tant, impacten directament en el compte de resultats, ja sigui per la generació d'un benefici o d'un deteriorament presumpte. Aquests, a diferència dels actius tangibles, no tenen un valor físic com els poden tenir els immobiliaris, la maquinària o els elements de transport que estan reconeguts en el balanç de l'empresa amb el valor que en el seu dia paguem per adquirir-los.

Pot ser habitual que les empreses que disposin d'excessos de tresoreria, i fins a la fixació dels seus plans d'inversió operativa (R+D, noves línies productives, nova maquinària, canvi de les instal·lacions, etc.) decideixin, com a política financera, i així evitar l'impacte inflacionista, invertir aquesta tresoreria en actius financers que facilitin la seva posterior realització (venda). Parlem clarament d'inversions a curt termini com podrien ser accions, fons d'inversió, deute, o altres actius financers equivalent, que cotitzen en mercats regulats. En definitiva, plans d'inversió financera, de caràcter temporal, per invertir aquests excessos en actius financers, i no perdre poder adquisitiu.

A efectes comptables, conforme es desprèn en la Norma de Registre i Valoració 9a del PGC (aprovat mitjançant Reial Decret 1514/2007), aquest tipus d'actiu es classifica a valor raonable amb canvi en el compte de pèrdues i guanys, que es caracteritzen pel propòsit de vendre'ls en el curt termini.

La seva valoració inicial es farà pel seu valor raonable, que, llevat d'evidència en contrari, serà el preu de la transacció. Els costos produïts per aquesta transacció es reconeixeran en el compte de pèrdues i guanys de l'exercici.

El realment transcendent d'aquest tipus d'actius és que a data de tancament s'ha d'actualitzar el seu valor raonable, això sense perjudici que no s'hagi produït la seva transmissió, havent de registrar un benefici o un deteriorament en funció de l'evolució dels mateixos.

En conseqüència, el compte de resultats podria incloure ingressos o pèrdues latents, no realitzades efectivament. I això no és per a res.

Hem de tenir en compte, que l'article 13 de la Llei 27/2014 de l'IS ens parla del **deteriorament no deduïble**. Pel que fa als actius financers la llei ens diu que **no seran deduïbles: "b) les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats respecte de la qual es donin les circumstàncies següents: 1a. que en el període impositiu en què es registri el deteriorament no es compleixi el requisit establert a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 de la LIS, és a dir, que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat sigui, com a mínim, del 5%. Aquesta participació s'haurà de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no n'hi ha, s'haurà de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar aquest termini; 2a. que, en cas de participació en el capital o en els fons propis d'**

entitats no residents en territori espanyol, en aquest període impositiu es compleixi el requisit que el deutor estigui declarat en situació de concurs; c) les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de deute, com poden ser els bons, les obligacions, el paper comercial, els pagarés i altres valors negociables no representatius de participacions en el capital".

Aquestes pèrdues seran deduïbles en els termes establerts a l' article 20 de la LIS, la qual ens diu que quan hi hagi una diferència de valoració entre la comptabilitat i la fiscalitat, s' integrarà en la base imposable de l' impost la diferència entre ambdues en el moment en què reverteixin o s' alienin les inversions.

Així, s' observa que, mentre la comptabilitat exigeix l' actualització de valor, registrant a tal efecte una plusvàlua o deteriorament latents, la norma fiscal no permet la deduïbilitat del deteriorament. Atenció en aquest sentit ja què no consta correcció fiscal en els mateixos termes respecte de les plusvàlues latents, que no seran ajustades a efectes de l' IS, de manera que seran objecte de tributació.

En definitiva, les plusvàlues latents tindran cost fiscal, mentre que els deterioraments, al no ser deduïbles, no podran compensar aquelles, havent de reconèixer un actiu per impost diferit (crèdit fiscal).

Aquest fet podria fer que moltes empreses que posseïssin inversions financeres, amb importants deterioraments, les venguessin per executar una pèrdua i posteriorment les tornés a adquirir al mateix preu amb l' objectiu d' obtenir una menor tributació a l' IS. Doncs, en aquest cas, l'article 11 de la LIS ens diu que "la reversió d'un deteriorament o correcció de valor que hagi estat fiscalment deduïble s'imputarà en la BI del període impositiu en què s'hagi produït aquesta reversió".

Anem a veure-ho amb un exemple sobre una entitat que adquireix inversions financeres en diferents moments de l'any:

	Valor adquisició	Valor raonable a 31/12/23	Variació	Is diferit
03.03.23	100,00	98,00	-2,00	-0,5
07.09.23	250,00	280,00	+30,00	
10.10.23	50,00	45,00	-5,00	-1,25
Totales	400,00	423,00	+23,00	

Solució: Fiscalment haurem d' ajustar un ingrés de 7 euros, produït pel deteriorament. Això ens generarà una diferència temporània per aquest import i un efecte fiscal del 25%.